

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXVI. Iosephi somnium de hinnulo sibi elapso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Si properas ; simul hæcæ salus properabit in vlnas.
Te mihi si reddis, me mihi Gnate paris.

ELEGIA XXVI.

Iosephi somnium de hinnulo
sibi elapso.

1. Ioseph mane somniat se videre fugientem per spinas hinnulum, suo elapsum gremio, quem persequitur.
2. Id ipse somnium de Pueri amisso explicat.
3. Docet quomodo Puer sese ad spectu parentum subduxerit.
4. Explicat quarendi Pueri studium bipertito divisum.

VOX IOSEPHI.

NOx vbi sat pronis moritura pependit habenis,
Quam propior rapidis Phosphorus vrget equis.
Tum mihi mira nouis Morpheus simulacra figuris
Exprimit, augurij non caritura fide.
Si mihi cura Puer, quæ nocte, dieque recurfat,
Quid nisi de puero somnia somnus alat ?
Hinnulus hoc gremio mihi vitus abire per auras,
Qui candore niues vinceret, astra fugâ.
Quâ fugit, hamatis seges emicat aspera spinis.
Quâ sequor, inspicant spicula senta pedes.
Sancior infelix, cruor hinc, cruor effluit isthinc,
Pallet ad ærumnas decolor herba meas.
Quique prius viridi flos hic ridebat ocello ;
Semianimi cœpit pallidus ore mori.
Iamque pedi digitos, oculosque aduerto ministros ;
Quæro dein, plagis quæ medeatur, aquam.
Flamma perurendis inserpit adulta medullis,
Cui peperit cœcas spinea sylua faces,

Excitatio

Excitor : excit enim mordacis imago doloris,
 Vana quidem, veri sed cui certa fides.
 Anne putas semper nox ludat inanibus umbris?
 Sæpè vigil somno cura reducit opus.
 Testis ego, testisque parens, ut fugit IESVS
 Ad Pharon; & matrem nunc fugit ille suam.
 Meque super later ille, diuque latebit: eundem est,
 Quo iubet ire Puer, vel quibus errat agris.
 Et quibus in syluis volitat, quibus effugit aruis,
 Cor mihi dulce nocens vnde sagitta ferit.
 Si tanti vacat annales audire laboris,
 Vix satis in questus annus, & annus erit.
 Ordinat innumeris igitur rexenda querelis
 Damna, per inuitas euoluenda moras.
 Anna solemnnes pascebat victima flammis,
 Vina quibus sacros aduocat ara choros.
 Cui seges Inda, suas & cui Panchaia messes
 Mittit, adoratis dona cremanda focis.
 Ergo puer, puerique parens comes aduolat aræ,
 Nubila cui puris fumat acerra sacris.
 Est tamen hic aliquis thuris qui vincat odorem,
 Et cui thus ipsum libat odoros honos.
 Ipse sed ignotus Solymo nunc aduena templo;
 Postmodò sed pulchro sidere notus erit.
 Inde domum via prona refert Solymitide petra:
 Hinc vir it umbra viro, discolor inde nurus.
 Tres sumus, æqua pari quos iungat dextera nodo;
 Nescio quo casu de tribus vnus abit.
 Is Puer: incertis via quæ rapit inuia campis,
 An fuga, siue repens terror, an error agit,
 Nescio. (Numen enim quis norit, & illius artes)
 Quidquid id est, fugiens, hoc scio, celat iter.
 Tunc ego, tunc Coniux, partimur vterque laborem:
 Par it vtrisque dolor, par it vtrisque labor.
 Mœsta parens dextrum, læuum celer occupo collem,
 Dexter, ut & læuus, fallit vtrisque fidem.
 Iosephum, memini, Syrijs pater anxius oris (a)
 Quærere gestibat, quæ fuga cumque rapit. Quæsierat?

Quæsierat?

Quaerit, Phariâ Memphis quem detinet aulâ,
 Iosephum; & Regi proxima sceptrâ tenet.
 At nunc Iosepho Ioseph cognominis hæres,
 Incertus Syrijs rursus oberrat agris:
 Hæcioque suum nunc quærit in orbe parentem,
 Sit licet ipse puer; magnus at ille parens.
 Quo sine, quidquid humi premitur, seges horrida spinis
 Vulnerat; & IESVS, qui medeatur, abest.

(a) *Iacob Patriarcha Iosephum suas delicias gestiebat querere, præ desiderio, quem extinctum credebat; & tunc dominabatur Aegypto.*

ELEGIA XXVII.

Iosephus queritur Puerum, uti hinnulum,
 elapsum suo gremio; & inde
 suos dolores exprimit.

1. *Iosephus enarrat Puerum, uti hinnulum, ab se fugere.*
2. *Dolores suos explicat Puer.*
3. *Optat, si non ipse, saltens umbra redeat; uti Ezechia.*
4. *Sin autem, coram se sistat.*

Transfuga securo sic euolat hinnus a sylo?
 Sic me, sic placidum fraudat an ergo sinum?
 Semper erat Deus ille mihi, Deus ille Puellus,
 Mascula cui castis confecro thura focis.
 Ille Puer quoties his sedit dulce lacertis
 Ponderis! & augustum tunc mihi nomen erat.